

Ecourile Clipei

Anastasia Colibaba

cl. a X-a, Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare”, s. Lipnic, r. Ocnița

Remarc predilecția pentru meditații asupra „paradoxului vremurilor noastre”, cum se exprima scriitorul Ernesto Sábato, în cafeaua noastră literară din nr. 5, 2006 al revistei. Pe alocuri, accentele pe care le pui consună cu cele ale scriitorului, cum ar fi această interogație care își caută răspunsul: De ce trebuie să străbatem orizonturile de ozon pentru a pătrunde și a cunoaște cosmosul, dacă nu suntem în stare să ne cunoaștem propriul suflet? Este un fragment de impresii de jurnal autobiografic, chiar dacă ai optat să relatezi la persoana a treia prin prisma unui personaj de care încerci oarecum să te detașezi. Menționez următoarele expresii de o vibrație poetică aparte: ceața acestei trăiri se topea ca un vis, ca roua de pe petalele unei flori atunci când bate amiaza; lacrimile și-au săpat izvor în ochi; trebuie cumva să lungești clipa, să o faci mai plină. Probabil, pentru că... subiectul, totuși, te depășește, adeseori cazii în banalități și redai plat de tot lucruri fine de care ar trebui să te apropie abia sesizabil... cu o gămălie de ac.

Valentina Bostan

cl. a XI-a, Liceul Teoretic „Nicolae Casso”, s. Chișcăreni, r. Sângerei

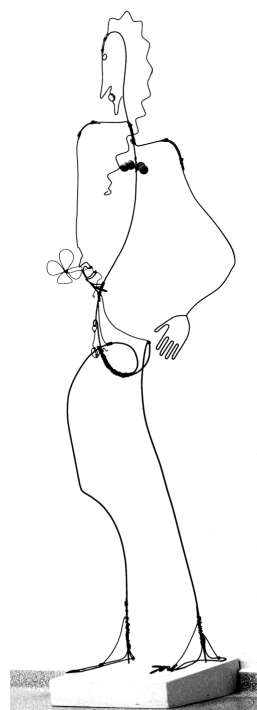
Un poem cantabil și legat. Finalul – în do major: Și sufletul ți-e gol, e ca un sac,/ E plin de suferința ce o ai. Sunt în așteptarea unui ciclu de poezii din care aș putea selecta, eventual, pentru publicare.

Irina Bardîța

cl. a IX-a, or. Hâncești

E ceva în poezia Rugă, concepută pe un principiu de contrast: m-ai făcut cu trup de zeu (...), cu cap de leu să ajung un fariseu (...), un geniu fără niciun premiu. În rest, din păcate – versuri dulcele. Renunță la întrebările retorico-patetice și la declarațiile de dragoste gen: te

Primăvară

iubesc, îmi lipsești, te caut etc. Dacă ai necesitatea să te exteriorizezi în felul ăsta, îți recomand să fii un jurnal.

Ana Gurdiș

cl. a X-a, Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Ghidighici

Versuri de album. Dacă vrei să te „încadrezi cât mai activ la rubrica scriitorilor” și „dacă de mic copil visezi să creezi o carte proprie”, așa cum ne mărturisești la începutul scrisorii, îți dau un sfat: drumul către aceste lucruri (pe care ți le dorești) e prin... bibliotecă.

Viorica Lazarev

cl. a V-a, Liceul Teoretic „Mihai Eminescu”, or. Căușeni

Reușite personificări ale fenomenelor naturii: Dimineața este caldă,/ Eu mă scol și ea mă scaldă; vara are rochie ca o crăiasă, cu pantofiori din rouă; toamna lângă școală s-a oprit, clopoțelul a pregătit. Expresivitatea poetică transpare în versurile în care realizezi paralele asociative între lucruri la diferite niveluri. Bunăoară, pomul e un om, ramurile sale – multe neamuri; mama – o lume, pământul pe care nu-l bate vântul. Faci abuz de califative. Încearcă să abordezi și alte subiecte decât cele despre anotimpuri, mamă, școală. Descătușează-ți imaginația și scrie, pentru început, având drept punct de pornire exercițiul literar din acest număr, pe care l-am realizat cu tinerii din cenaclu la una din ședințe (vezi pag. 38). Aștept această încercare. Mult succes.

Rubrică îngrijită de Aurelia Borzin